

Nr 21.

Ankom till Riksdagens kansli den 28 mars 1911 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående pension åt stationskarlen Carl August Malmqvist.

I en till Riksdagen aflåten, till bankoutskottet för förberedande behandling remitterad proposition (nr 93) af den 24 februari 1911 har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att till stationskarlen Carl August Malmqvist må, efter det afsked ur statens järnvägars tjänst blifvit honom beviljadt, af trafikmedel utbetalas pension till ett årligt belopp af 522 kronor.

Ett propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civil-ärendet för ofvannämnda dag innehåller rörande denna fråga följande anförande af departementschefen:

»Hos järnvägsstyrelsen har distriktsförvaltningen vid statens järnvägars I distrikt — med förmålan att stationskarlen Carl August Malmqvist redan före inrättandet af statens järnvägstrafiks pensionsinrättning varit anställd såsom ordinarie stationskarl vid statens järnvägar, samt att Malmqvist efter tillkomsten af berörda pensionsinrättning icke ingått såsom medlem i densamma och sålunda vid afskedstagandet ur statens järnvägars tjänst icke vore berättigad till pension — hemställt, att styrelsen måtte åt Malmqvist, som numera på grund af ålderdomssvaghet och sjukdom vore oförmögen att sköta sin tjänst, utverka pension vid afskedstagandet.

I skrifvelse den 3 februari 1911 har järnvägsstyrelsen underställt detta ärende Eders Kungl. Maj:ts pröfning.

Af de till ärendet hörande handlingarna inhämtas, att Malmqvist är född den 5 december 1835 samt att han blifvit anställd såsom ordinarie stationskarl vid statens järnvägar den 1 juli 1866. Sedan någon tid tillbaka har Malmqvist emellertid af sjukdom varit urstånd-satt att tjänstgöra. Enligt företedt läkarbetyg lider han nämligen af lungtuberkulos och tuberkulös fotledsinflammation, hvilka åkommor jämväl för framtiden göra honom oförmögen att sköta sin befattning.

Distriktsförvaltningen har upplyst, att Malmqvist under sin långvariga anställning vid statens järnvägar med goda vitsord fullgjort sina tjänsteåligganden.

Beträffande Malmqvists ekonomiska ställning har järnvägsstyrelsen inhämtat, att hans nuvarande aflöning, förutom ersättning för bostad och bränsle samt beklädnadsersättning, utgår efter ett årligt arvode af 1,140 kronor samt att Malmqvist kan anses för närvarande befinna sig i tämligen goda ekonomiska förhållanden, men att, därest han skulle entledigas ur statens järnvägars tjänst utan erhållande af någon pension, hans ekonomiska ställning skulle blifva synnerligen brydsam.

I detta sammanhang erinrar järnvägsstyrelsen därom, att 1902 års Riksdag, med bifall till en af Kungl. Maj:t framställd proposition nr 81, angående beredande af förbättrade pensionsförmåner för viss till västkustbanan förut hörande, vid statens järnvägar i ordinarie tjänst anställd personal, medgifvit, bland annat, att en hvar af 33 i propositionen omförmälda befattningshafvare, hvilka icke tillhörde vare sig statens järnvägstrafiks pensionsinrättning eller enskilda järnvägarnas pensionskassa, måtte berättigas att vid afskedstagandet ur statens järnvägars tjänst af trafikmedel i pension uppbära ett årligt belopp, motsvarande skillnaden mellan, å ena sidan, det pensionsbelopp, han skulle hafva erhållit, om han den 1 januari 1896, då han öfvergått i statens järnvägars tjänst, vunnit delaktighet i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning, och, å andra sidan, det för tiden efter afskedstagandet beräknade årliga värdet af de afgifter, han i händelse af sådan delaktighet skolat under sin tjänstgöringstid i statens järnvägars tjänst hafva erlagt till pensionsinrättningen.

Enligt af järnvägsstyrelsen verkställd uträkning efter enahanda grunder skulle ifrågavarande pension utgöra 522 kronor. Beloppet har erhållits på följande sätt. Värdet af de afgifter, Malmqvist skulle hafva erlagt, om han vid inrättandet år 1872 af statens järnvägstrafiks pensionsinrättning vunnit delaktighet i densamma, jämte ränta på ränta därå har beräknats utgöra den 1 januari 1911 ett belopp af 2,403 kronor, och detta i sin ordning befunnits motsvara värdet af en lifränta för en sjuttiosexåring å 436 kronor. Detta senare belopp har dragits från det belopp, Malmqvist under ofvan angifna förutsättning skulle enligt lagen angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar den 4 juli 1910 vara berättigad erhålla såsom pension, eller från 958 kronor.

Med stöd af det anförda hemställer styrelsen, att åt Malmqvist måtte beredas en årlig pension till belopp af 522 kronor.

Departements-
chefen.

Med fästadt afseende å Malmqvists höga ålder, 75 år, samt hans långvariga och väl vitsordade tjänstgöring vid statens järnvägar synas billighetsskäl tala för att åtgärd vidtages för att genom statens försorg bereda Malmqvist en årlig pension att utgå efter hans afgang ur tjänsten. Jag tillåter mig därjämte omnämna, att någon i förevarande hänseende med Malmqvist jämställd tjänsteman icke finnes vid statens järnvägar.

Mot de af järnvägsstyrelsen tillämpade grunder för beräkning af den ifrågasatta pensionens belopp har jag intet att anmärka».

Utskottets
yttrande.

Ehuru Malmqvist, hvilken icke vunnit delaktighet i statens järnvägsstrafiks pensionsinrättning, under sådana förhållanden icke är berättigad till någon pension, har utskottet likväl, med fästadt afseende å hans höga ålder samt hans långvariga och väl vitsordade tjänstgöring, ansett sig böra biträda förslaget, att pension beredes honom; och då utskottet icke har något att erinra mot det föreslagna pensionsbeloppet, hemställer utskottet,

att Riksdagen må medgifva, att till stationskarlen Carl August Malmqvist må, efter det afsked ur statens järnvägars tjänst blifvit honom beviljadt, af trafikmedel utbetalas pension till ett årligt belopp af femhundredtjugutvå kronor.

Stockholm den 28 mars 1911.

På bankoutskottets vägnar.

WERNER G. VON SCHWERIN.
